EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL

HOGE AUTORITEIT — BIJZONDERE RAAD VAN MINISTERS

Wijziging van artikel 56 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal

Op 26 januari 1960 hebben de Hoge Autoriteit en de Raad van Ministers overeenkomstig de bepalingen van artikel 95, 3e lid van het Verdrag een voorstel tot wijziging van artikel 56 van het Verdrag uitgewerkt.

Deze ontwerp-wijziging werd in het advies van het Hof van 4 maart 1960 in overeenstemming verklaard met artikel 95, 3e en 4e alinea en is door het Europese Parlement tijdens zijn bijeenkomst van 29 maart 1960 met de bij artikel 95, 4e alinea van het Verdrag voorgeschreven meerderheid aangenomen.

Hiermede is aan alle voorwaarden voor de inwerkingtreding van de ontwerp-wijziging van de Hoge Autoriteit en de Raad van Ministers voldaan.

Artikel 56 is dienovereenkomstig met de navolgende bepalingen aangevuld:

Indien door diepgaande veranderingen in de afzetvoorwaarden van de kolenmijn- en staalindustrie, welke niet rechtstreeks verband houden met de instelling van de gemeenschappelijke markt, bepaalde ondernemingen worden genoodzaakt hun bedrijvigheid definitief te staken, te verminderen of te wijzigen, en op verzoek van de belanghebbende Regeringen:

a) kan de Hoge Autoriteit op de in artikel 54 omschreven wijze, hetzij ten behoeve van de aan haar rechtsmacht onderworpen industrieën, hetzij met instemming van de Raad ten behoeve van iedere andere industrie, de financiering vergemakkelijken van de door haar goedgekeurde programma's welke voorzien in het scheppen van nieuwe gezonde economische bedrijvigheid of in de omschakeling van ondernemingen, waardoor een produktieve wedertewerkstelling van de beschikbaar gekomen arbeidskrachten kan worden verzekerd;

b) kan de Hoge Autoriteit een niet-terugvorderbare hulp voor de navolgende doeleinden verlenen:

— het bijdragen in de vergoedingen welke het de werknemers mogelijk maken op herplaatsing te wachten;

— het bijdragen door middel van het doen van uitkeringen aan de ondernemingen, om de betaling van hun personeel te verzekeren voor het geval

een tijdelijk ontslag noodzakelijk is door de wijziging in de werkzaamheden van die ondernemingen;

— het bijdragen in de uitkeringen voor verplaatsingskosten aan de werknemers;

— het bijdragen in de financiering van herscholing van werknemers die zich genoodzaakt zien van beroep te veranderen.

De Hoge Autoriteit stelt de toekenning van een niet-terugvorderbare hulp afhankelijk van een ten minste gelijkwaardige bijzondere bijdrage door de belanghebbende Staat, tenzij de Raad met een meerderheid van 2/3 een afwijking van deze bepaling toestaat.

Dientengevolge zal de volledige tekst van artikel 56 van het Verdrag als volgt luiden:

Artikel 56

1. Indien de invoering van nieuwe technische werkwijzen of van een nieuwe industriële uitrusting in het kader van de algemene doelstellingen van de Hoge Autoriteit een uitzonderlijk belangrijke vermindering van de behoefte aan arbeidskrachten in de kolenmijn- of staalindustrie veroorzaakt, welke tot gevolg heeft dat in één of meer gebieden bijzondere moeilijkheden ontstaan, bij de herplaatsing van beschikbaar gekomen arbeidskrachten, is de Hoge Autoriteit op verzoek van de betrokken Regeringen:

a) verplicht advies te vragen aan het Raadgevend Comité;

b) bevoegd, overeenkomstig de voorschriften van artikel 54, hetzij in industrieën, welke aan de rechtsmacht van de Hoge Autoriteit zijn onderworpen, hetzij met instemming van de Raad in enige andere industrie, de financiering te vergemakkelijken van door haar goedgekeurde programma's, die voorzien in het scheppen van nieuwe bedrijvigheid welke economisch gezond is te achten en de mogelijkheid biedt tot een produktieve wederinschakeling van de beschikbaar gekomen werkkrachten;

c) verplicht een niet-terugvorderbare hulp te verlenen, teneinde bij te dragen in de kosten van:

— de vergoedingen, welke het de werknemers mogelijk maken op herplaatsing te wachten;

— de vergoedingen voor verplaatsingskosten aan werknemers;

— de financiering van herscholing van werknemers, die zich genoodzaakt zien van beroep te veranderen.

De Hoge Autoriteit stelt de toekenning van de niet-terugvorderbare hulp afhankelijk van een ten minste gelijkwaardige bijzondere bijdrage door de betrokken Staat, tenzij de Raad met een meerderheid van 2/3 een afwijking van deze laatste bepaling toestaat.

2. Indien door diepgaande veranderingen in de afzetvoorwaarden van de kolenmijn- en staalindustrie, welke niet rechtstreeks verband houden met de instelling van de gemeenschappelijke markt, bepaalde ondernemingen worden genoodzaakt hun bedrijvigheid definitief te staken, te verminderen of te wijzigen, en op verzoek van de belanghebbende Regeringen:

a) kan de Hoge Autoriteit op de in artikel 54 omschreven wijze, hetzij ten behoeve van de aan haar rechtsmacht onderworpen industrieën, hetzij met instemming van de Raad ten behoeve van iedere andere industrie, de financiering vergemakkelijken van de door haar goedgekeurde programma's welke voorzien in het scheppen van nieuwe gezonde economische bedrijvigheid of in de omschakeling van ondernemingen, waardoor een produktieve wedertewerkstelling van de beschikbaar gekomen arbeidskrachten kan worden verzekerd;

b) kan de Hoge Autoriteit een niet-terugvorderbare hulp voor de navolgende doeleinden verlenen:

— het bijdragen in de vergoedingen welke het de werknemers mogelijk maken op herplaatsing te wachten;

— het bijdragen door middel van het doen van uitkeringen aan de ondernemingen, om de betaling van hun personeel te verzekeren voor het geval een tijdelijk ontslag noodzakelijk is door de wijziging in de werkzaamheden van die ondernemingen;

— het bijdragen in de uitkeringen voor verplaatsingskosten aan de werknemers;

— het bijdragen in de financiering van herscholing van werknemers die zich genoodzaakt zien van beroep te veranderen.

De Hoge Autoriteit stelt de toekenning van een niet-terugvorderbare hulp afhankelijk van een ten minste gelijkwaardige bijzondere bijdrage door de belanghebbende Staat, tenzij de Raad met een meerderheid van 2/3 een afwijking van deze bepaling toestaat.

De Voorzitter in functie
van de Bijzondere Raad van Ministers
Ludger WESTRICK

De Voorzitter
van de Hoge Autoriteit
Piero MALVESTITI